

Een gedeelde passie bij de familie Simons; dat is voetbal.

Gedeelde passie

Starten bij de pups. Op de fiets naar het voetbalveld en naar de wedstrijd, door wind en regen. Kampioenschappen en zelfs een prof contract bij PSV. De familie Simons heeft een gedeelde passie en dat is voetbal. Samen vertellen ze het verhaal hoe het voetballen een belangrijke rol speelt in de familie en wat de verschillen zijn van toen en nu.

Van links naar rechts: Jolie (12), Frank (46), Jos (76) Fleur (15), Finn (16).

Hoe het vroeger was, Jos aan het woord

“Ich voetbal dus neet mieër”, begint Jos, hij is ‘gepensioneerd voetballer’. “Wat wilse nag mieër weite?”

In 1954 begonnen met voetballen, gestart bij de pups. Je mocht met acht jaar beginnen en Jos is met zeven jaar begonnen. Als Jos het goed telt is hij in 2024 al 70 jaar lid! Hij was altijd tussen de middag en na schooltijd aan het voetballen bij Janssen-Dings, er was een grote goal getekend op de muur. Er werkte een jeugdleider, Wiel Mommers, en die vroeg aan Jos waarom hij niet kwam voetballen bij

Belfeldia. Sindsdien is Jos lid geworden van RKVV Belfeldia, de rest is geschiedenis.

Was er toentertijd elk jaar een ander elftal?

Nee, het team bleef veelal bij elkaar. Je had een A-elftal en een B-elftal. De leeftijd was een stuk jonger vergeleken met nu. Je zat ook langer in één elftal. Bijvoorbeeld vier jaar in de B.

Was het sportpark toentertijd waar het nu ligt?

Jos zegt volmondig ‘ja’, zijn vrouw Lea corrigeert hem: “Nae Jos, weej mótte dig aaf en toe corrigeren!”

Het sportpark was eerst bij de Stuw bij de Poortjes, daar is Belfeldia opgericht. Daar liep een fietspad pal door het voetbalveld, van vlag naar vlag. Tijdens het voetballen konden er dus gewoon fietsers door de wedstrijd fietsen. Later daarna was het sportpark alleen op veld 2 bij de school. Het sportpark heeft ook nog zijn plaats gekend op de Bolenberg, maar hier weet Jos niet het fijne van.

Jos is met vijftienjarige leeftijd gestart bij het eerste. Ze speelde in de derde klasse en zijn direct kampioen geworden in 1964-1965. Vervolgens hebben ze tweede klasse gespeeld. Daar heeft Belfeldia 1 lang in gevoetbald.

De KNVB maakte toen alle competitie indelingen, net zoals dat nu gaat. De tegenstanders waren veelal in het zuiden en ze gingen er vaak met een bus naar toe. Die werd geregeld en betaald door de vereniging, ook voor de toeschouwers en supporters van Belfeldia. Iemand van het bestuur ging met de hoed door de bus om een fooi voor de chauffeur op te halen. Je moest op tijd zijn, want de bus vertrok gewoon. In de jeugd was alles in de buurt en gingen we met de fiets.

Hoe verliep de carrière verder?

Toen kwam PSV. Zodra we het hier over hebben, beginnen de kleinkinderen vol trots te klappen. Jos glundert en vertelt. PSV bracht een bezoek aan Belfeld, Jos had al twee jaar oefenwedstrijden gespeeld bij VVV. Wedstrijden gespeeld en vervolgens geen gehoor meer. Toentertijd ging het met VVV financieel niet goed, de trainer gaf aan dat Jos daar niet moest gaan voetballen. Iemand was getipt om te komen kijken naar een wedstrijd van Jos. Een van die mannen zei toen: “Je moet naar café de Kraal komen”. Daar was de manager van PSV en daar werden ook afspraken gemaakt. In Weert was de volgende bijeenkomst, voor ieder de helft vanuit Eindhoven. In Weert werd het beklonken in de vorm van een contract (seizoen '68 – '69). RKKV Belfeldia kreeg 3000 gulden. De eerste lichtmasten werden hiervan bekostigd.

De moeder van Jos was aanwezig bij het tekenen van het contract omdat hij in Eindhoven ‘in de kost’ ging, ze wilde graag kijken waar Jos terecht kwam. Hij werd toen 21 dus hij mocht zelf tekenen. Eigenlijk al ‘te oud’ voor betaald voetbal, aldus Jos.

Lea, de vrouw van Jos, glundert net zo hard mee. In die tijd hadden ze al een relatie en waren ze verloofd. Ze vertelt dat ze vaak met de trein naar Eindhoven is geweest om naar wedstrijden te kijken. Ze zijn toch al een heel aantal jaar samen. “Potdomme nag, wetse det nimmer?” Vraagt Jos aan Lea, toen er gevraagd werd hoelang ze al samen zijn.

Jos heeft een jaar bij PSV gespeeld, positie links midden. Eerst bij het tweede elftal gestart. Er waren A, B en C contracten. Jos had een B contract. Dit hield in: elke avond trainen en halve dagen werken bij Philips. Trainer Kurt Linder haalde hem bij het eerste elftal. Als je een x aantal keer in het eerste stond, kreeg je daar geld voor. Was geen groot kapitaal zoals nu. Je moest er wel bij werken, in de kost bij mensen thuis in de omgeving van Eindhoven en in het weekend op en neer naar huis.

Vervolgens vanuit PSV naar VVV gegaan (tot seizoen '74 - '75, ongeveer 5 jaar). Drie avonden in de week trainen. Was betaald maar moest hier ook

nog bij werken. Rob Baan was toentertijd trainer en heeft veel veranderd, bijvoorbeeld het trainen op de middagen. Lea voegt toe dat ze nu nog steeds leuke contacten hebben met oud-teamgenoten van VVV.

Teamfoto VVV Venlo, 1^e divisie 1972-1973. Achterste rij v.l.n.r. trainer Ron Baan, Don Burhenne, Sjaak Weeres, Gerrit Kramer, Sjaak Ewalts, Matje Teeuwen, Huub Vercoulen, Huub Schuurs, Gerrit van Tilburg, Henk Rayer en verzorger Jan van Dijk. Voorste rij v.l.n.r. Piet Pala, Harry Heijnen, Joop Hendrickx, Jan Verbong,

Terug bij Belfeldia

Toen werd Frank geboren, had dit invloed op het voetballen? Jos speelde destijds bij Belfeldia, tot en met zijn 37e levensjaar in het eerste gestaan. Daarna nog geschitterd bij de veteranen, met name in de derde helft. “Det waas ouch ‘nne leuke tied, mósse mer èns aan Lea vraoge..” aldus Jos. Lea voegt toe: “Mósse maar aan de kinger vraoge..” “Kump ózze pap nag neet nao hoes...?”

Actiefoto van Jos Simons (links) bij het 1e van Belfeldia.

Belfeldia 1 kampioen, Jos Simons (in het midden, aanvoerder).
Seizoen 1984-1985.

Wanneer is Frank gaan voetballen?

Frank is begonnen bij de Fjes toen hij zeven jaar was. Hij vertelt bescheiden dat hij nu 40 jaar lid is. Aangemeld bij Sjraar Brauer, middels een kaartje met een foto. Een papiertje met een foto erop geniet, dat was het spelerspasje. Vanuit de F alles doorlopen als voetballer. Vanaf de C keeper "Asse neet good kens voetballe, den mósse gaon keepe". In de C2 hadden ze geen keeper en toen is Frank begonnen met keepen. Toen Frank met vijftienjarige leeftijd in de B1 zat, was Jos jeugdleider. Jos vertelt trots dat Frank in Duitsland (Düsseldorf) was uitgeroepen tot beste keeper tijdens een toernooi. Finale tegen Union Solingen "Vergaet ich noets" zegt Jos. Hij kreeg toen een porseleinen bord als prijs. Dennis Reijnhout was toen 'Torschützenkönig' (topscoorder). Hij werd uitgeroepen als beste speler. Daarna op stap in Düsseldorf met een overnachting. De kinderen van Frank (Finn, Fleur en Jolie) hangen aan zijn lippen en luisteren aandachtig. Lea voegt nog toe dat Frank twee porseleinen borden had ontvangen voor beste keeper, die hebben aan de muur gehangen thuis.

Teamfoto toernooi Düsseldorf.

Frank is vervolgens vanuit de A naar de senioren gegaan. Een jaar in het eerste gespeeld (derde klasse) maar helaas gelijk gedegradeerd onder destijds Peter Thonen. Finn vult aan: "Versjil mó't d'r zien". Jos promoveert in het eerste elftal en Frank degradeert. Roger Janssen en John Engelen waren teamgenoten. Een jaar daarna in het derde gekeept en daarna alleen in het tweede.

Tweede elftal vv Belfeldia, seizoen 2001-2002.

Op een gegeven moment op vroege leeftijd gestopt, in verband met een enkel blessure. Frank geeft zelf aan dat hij niet zo'n goede keeper was, er waren betere voor het eerste elftal. Destijds waren er ook veel keepers, waar er nu bijna een tekort aan is. Toen Frank keeper was 'vreejde hae net' met Tanja. Ze ging voor het eerst naar de wedstrijd kijken, maar ze stond per ongeluk bij het verkeerde veld en durfde tussendoor niet meer te wisselen. In die tijd waren er zoveel wedstrijden: "Ich dörfde neet euver det voetbalveld te loupe". Nu is ze niet meer weg te slaan in de kantine en rondom het voetbalveld. Tanja vertelt nog dat er in de oude kantine 'De Spil' veel feestjes en partijtjes waren. Altijd gezellige avonden en de kantine op de kop gezet. Finn was een goede slaapbaby en ging vaak mee, die sliep in de wagen bij de jassen.

Seizoen 2003 was het laatste voor Frank, met 26 jarige leeftijd gestopt met keepen. Jos was toen leider van het eerste elftal, opgevolgd door John Engelen. Daarna is Frank leider geworden, dit heeft hij niet alleen gedaan. Hij benoemt Tanja's rol hier ook in. Frank is nu ruim 20 jaar leider van het eerste elftal, iets om trots op te zijn. Hij heeft al vele mijlpalen en feestmomenten mogen vieren met zijn team.

Promotie Belfeldia 1 naar de 4^e klasse in seizoen 2022-2023.